

λιγούρα

λιγούρα, η, ουσ. [<λιγώνω + κατάλ. -ούρα], η λιγούρα· έντονη επιθυμία, έντονος πόθος για υλική ή σαρκική απόλαυση: «έχω μεγάλη λιγούρα γι' αυτό το φαγητό || έχω μεγάλη λιγούρα γι' αυτή τη γυναίκα». (Λαϊκό τραγούδι: παιδί μ', λεβέντη μ', παλικάρ' απόστειλέ μου τη σαρδέλλα κι αφού το ξέρ'ς ιγώ για ψάρ' έχω **λιγούρα**, έχω τρέλα)·

- απ' έξω φιγούρα κι από μέσα λιγούρα, βλ. λ. [φιγούρα](#)·

- κόβω τη λιγούρα, τρώω πρόχειρα, τσιμπάω ένα ορεκτικό για να μετριάσω την αίσθηση της πείνας που νιώθω: «μέχρι να γίνει το ψητό, θα σας φέρω λίγους μεζέδες για να κόψετε τη λιγούρα σας»·

- μ' έκοψε λιγούρα, έχω όρεξη να φάω είτε επειδή είδα ένα ωραίο φαγητό είτε επειδή πεινάω πολύ: «είχα ήδη φάει αλλά, μόλις μου 'πε ότι έχει κυνήγι, μ' έκοψε λιγούρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας